

راست‌کردنه‌وهی چهند هه‌له‌یه‌کی شیعری نالی له ناستی زمانیدا

جه‌عقهر قاره‌مانی^۱

(وتاری توژیینه‌وهی)

کاتی وەرگری: ۲۶ی به‌فرانباری ۱۴۰۱، کاتی په‌ژێران: ۲۳ی به‌فرانباری ۱۴۰۲، ل. ۱۵۹ - ۱۸۱

DOI: 10.22034/JOKL.2024.138052.1245

کورتە

چکیده

ساخ‌کردنه‌وهی ڕه‌خه‌به‌یی دیوانی شاعیرانی کلاسیک، به‌تایبه‌ت شاعیرانی خاوه‌ن شیواز، به‌که‌مین هه‌نگاو بۆ بووژاندنه‌وه‌ی نه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌یه. له‌ میژووی ته‌ده‌بی کوردیدا نالی له‌ پێشه‌نگه‌کانی شیوازی کوردیی ناوه‌ندییه که کارتی‌کهریی له‌ سه‌ر به‌شیکیی به‌ریلاو له‌ شاعیرانی دای خۆی بووه. دیوانی نالی یه‌شیک له‌ به‌ره‌مه‌ ناوازه‌کانی کوردیه که تا ئێستا ساخ‌کهره‌وان چه‌ندین جار له‌ چاپان کوردووه؛ به‌لام سه‌ره‌رای هه‌ولێ نه‌وان. هه‌شتا هه‌له‌ی زۆری تیندا به‌دی ده‌کری. ئەم توژیینه‌وه‌یه هه‌ولێکه بۆ راست‌کردنه‌وه‌ی چهند هه‌له‌یه‌کی شیعری نالی له‌ ناستی زمانیدا و لیکدانه‌وه و ده‌رخستنی دوو چوارینه له‌ به‌شی فارسی دیوانه‌که‌دا که به‌ هه‌له به‌ ناوی نالی نۆمار کراوه. به‌شیک له‌م هه‌لانه به‌هۆی خراب خۆبێندنه‌وه‌ی نوسخه‌کان له‌ لایه‌ن بنووسان و ده‌ستتێوه‌رانی ساخ‌کهره‌وان له‌ شیعری نالیدا سه‌ری هه‌لداوه که له‌ زۆر دێریدا هۆی لیکدانه‌وه‌ی ناتوه‌واو بووه. له‌م توژیینه‌وه‌دا که به‌ شیوازی شیکارانه‌وه‌سه‌فی نه‌نجام ددریت، به‌ پێی پێوه‌ری په‌واپێژی و زمانی له‌ دێره ده‌سه‌نتی‌شان کراوه‌کاندا، هۆی دروستی وشه‌ راست‌کراوه‌کان دهرپه‌راوه. ده‌رخستنی هۆکاره‌کانی دروستی وشه و واتای دێره راست‌کراوه‌کان له‌ لایه‌ک سه‌ه‌لمێنه‌ری مه‌ودای زۆر له‌ نێوان وته‌ی شاعیر و بۆچوونی ساخ‌کهره‌وه‌یه و له‌ لایه‌کی تروه، ده‌رخه‌ری هۆکاری سه‌ره‌له‌دانی به‌شیک له‌ هه‌له‌کانی شیعری نالی بووه. نه‌نجامی توژیینه‌وه‌ی روونی ده‌کاته‌وه شیعری نالی چ له‌ باری لیکدانه‌وه‌یی و چ له‌ باری ساخ‌کهره‌وه‌یی پێوستی به‌ پێداچوونه‌وه و ساخ‌کهره‌وه‌ی دووباره به‌ پێی ده‌ست‌نوسه‌کان هه‌یه.

تصحیح انتقادی دیوان شاعران کلاسیک، به‌ویژه دیوان شاعران صاحب سبک، اولین مرحله در احیای این آثار به‌ شمار می‌رود. در تاریخ ادبیات کردی، نالی از پیشاهنگان شعری کردی میانه شناخته شده که تأثیرگذار بر بخشی وسیع از شاعران بعد از خود است. دیوانی نالی یکی از آثار فاخر ادبیات کردی است که مصححان تاکنون بارها آن را به چاپ رسانده‌اند؛ اما جدای از تلاش آنها هنوز اشتباهات بسیاری در آن مشهود است. این پژوهش تلاشی برای تصحیح برخی از اشتباهات شعر نالی در سطح زبانی، شرح مجدد برخی ابیات و مشخص کردن دو رباعی در بخش فارسی دیوان است که به اشتباه با نام نالی ثبت شده است. بخشی از این اشتباهات بیشتر ناشی از خوانش اشتباه از سوی کاتبان و تصرفات نادرست در نسخه‌های خطی است که در بیشتر موارد سبب شرح نادرست ابیات نیز شده است. در این پژوهش که به روش تحلیلی-توصیفی صورت می‌گیرد، بر اساس معیارهای بلاغی و زبانی، دلیل درستی کلمات و ابیات تصحیح شده، بیان شده است. نتایج این مطالعه از یک سو گویای فاصله زیاد کلام شاعر با نظر مصحح و از سوی دیگر بیانگر دلایل ظهور برخی از اشتباهات و کاستی‌ها در شعر نالی است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که شعر نالی هم از نظر شرح و هم از نظر تصحیح، نیاز به بررسی و تصحیح مجدد براساس نسخه‌های خطی دارد.

واژگان کلیدی: دیوان نالی، تصحیح انتقادی، شعر

کلاسیک، ادبیات کردی

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: دیوانی نالی، ساخ‌کردنه‌وه‌ی ڕه‌خه‌به‌یی،

شیعری کلاسیک، ته‌ده‌بی کوردی

۱- پیشه‌کی

به تیپه‌رینی چاخ و سه‌رده‌مه جیاوازه‌کان و کیشه‌ویه‌ره‌ی زهمان، زۆرجار نوسخه‌ی سه‌ره‌کیی نووسراوه‌ی پیشینیان بزربوون یان له‌ناوچوون و زیاتر نه‌وه‌ی له‌ به‌ره‌میک به‌ده‌ست ئیمه‌ گه‌یشتوو‌ه‌ یه‌ک یان چه‌ند نوسخه‌ له‌م ده‌ست‌نوسانه‌ بووه‌ که بنووسان له‌ سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کاندا نووسیویاننه‌ته‌وه‌؛ به‌لام‌ نه‌و نوسخانه‌ به‌ته‌واوی وه‌ک یه‌ک نین و له‌ زۆر باه‌تدا له‌ گه‌ل نوسخه‌ی سه‌ره‌کی جیاوازیان هه‌یه‌. هۆی نه‌و جیاوازییه‌ و بوونی هه‌له‌، به‌تایبه‌ت له‌ دیوانی شاعیرانی کلاسیکدا به‌گشتی بۆ چ باه‌تگه‌لیک ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌؟

به‌هۆی دره‌نگ سه‌ره‌له‌دانی پیشه‌ی چاپ له‌ ولاتانی رۆژه‌لات و پاشان له‌ ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا، تا دووسه‌د سال له‌مه‌به‌ر زۆریه‌ی په‌رتووکه‌کان به‌ شیوه‌ی ده‌ست‌نوس بوون. ته‌نانه‌ت هه‌ن نوسخه‌گه‌لیکی خه‌تتی هه‌شتا چاپ نه‌کراون و له‌ سووچی په‌رتووکه‌خانه‌کاندا ترسی له‌ناوچوونیان هه‌یه‌. له‌ پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی نوسخه‌ کۆنه‌کاندا بنووسان زۆرجار له‌ یه‌ک پله‌ی زانستیدا نه‌بوون؛ یان ئاستی زانستی و وردبینیان نزم بووه‌. جاری وایه‌ تووشی هه‌له‌ی خوئندنه‌وه‌یی یان تووشی ده‌ستیوه‌ردان له‌ ده‌قدا بوون. هه‌روه‌ها خاوه‌ن‌نوسخه‌کانیش به‌پیتی زانست و ئاستی خوئنده‌واریان گۆرپانکاریان له‌ ده‌قدا پیکه‌تیاوه‌ که زۆرجار نه‌و گۆرپانکاریانه‌ به‌ ته‌واوی هه‌له‌ بوون. له‌ لایه‌کی تر، بارودۆخی رامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، کولتوری، ئایینی و جیاوازیی زوق و سرشت و هتد، له‌م باه‌تانه‌ن که هۆی گۆرپانکاری له‌ نوسخه‌ و ده‌قه‌ کۆنه‌کاندا له‌ کاتی نووسین یان له‌ سه‌رده‌مه‌کانی دواتردا بوون. زۆرکات ده‌سه‌لاتداران و بنووسانی په‌یوه‌ندی‌داریش ویستویانه‌ نه‌و گۆرپانکاریانه‌ راست بنوین و لایه‌نی ته‌رئینیان سه‌لمینن.

ساخکردنه‌وه‌ی ده‌ق یه‌کێک له‌ پیشه‌ کۆنه‌کانی نه‌ده‌بییه‌ و وه‌ک یه‌که‌مین هه‌نگاو بۆ نه‌نجامی توێژینه‌وه‌ی میژوویی و نه‌ده‌بی ناسراوه‌. له‌ پرۆسه‌ی ساخکردنه‌وه‌دا، ساخکه‌ره‌وه‌، ده‌قه‌ کۆنه‌کان له‌ سه‌ر بنه‌مای نوسخه‌ خه‌تتییه‌کان بۆ چاپ ساز و په‌رداخ ده‌کات. زانستی ساخکردنه‌وه‌، زانستیکه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی ده‌قیکی نزیک به‌ ده‌قی سه‌ره‌کی که له‌ گه‌ل نووسراوه‌ی نووسه‌ر به‌ ته‌واوی یه‌ک بی‌ت، که‌وايه‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی به‌شیک له‌ ره‌خه‌گران، ساخکه‌ره‌وه‌، هه‌له‌گری زانستی ده‌ق نییه‌؛ واته‌ نه‌گه‌ر له‌ ده‌قیکی کۆندا هه‌له‌ و ناراستیش هه‌بی‌ت، هه‌رچه‌ند له‌ لایه‌ن خودی نووسه‌ریشه‌وه‌ بی‌ت، ساخکه‌ره‌وه‌ ئیزنی نییه‌ هه‌له‌کان راست کاته‌وه‌. هه‌روه‌ها ساخکه‌ره‌وه‌ ناتواپی‌ت خۆی له‌ گه‌ل نووسه‌ری سه‌ره‌کی به‌ هاوبه‌ش بزانی‌ت و به‌شیک له‌ بیژه‌ی وشه‌ و ده‌سته‌وشه‌کان بگۆرپه‌ت. له‌ زانستی ساخکردنه‌وه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی تۆکه‌م و له‌ رپه‌گه‌ی هه‌له‌سه‌نگاندن

و به‌راورد‌کردنی دەق له‌گەڵ نوسخە‌ی جی‌باوە‌ڕ، ساخ‌کردنه‌وه‌ی ئە‌نجام‌ده‌دری‌ت. به‌گشتی سێ شی‌وازی بۆ ساخ‌کردنه‌وه‌ی نوسخه‌ کۆنه‌کان به‌ فەر‌می ناسراوه‌.

ئە‌لف. ساخ‌کردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌ما

ب. ساخ‌کردنه‌وه‌ی هە‌لبژاردن

ج. ساخ‌کردنه‌وه‌ی به‌راوردی (قیاسی) (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۸).

له‌ شی‌وازی ساخ‌کردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌مادا، نوسخه‌یه‌ک که‌ به‌پێی کۆنی و دروستی ره‌چاو نوسخه‌کانی تر له‌ سه‌رت‌ره‌ و به‌ رێگه‌وتی کۆچی دوایی نووسه‌ری ده‌ق نزیک‌تره‌، به‌ نوسخه‌ی بنه‌ما ده‌ناسری‌ت و وه‌ک بناخه‌ی ساخ‌کردنه‌وه‌ی ده‌ق دیاری ده‌کری‌ت. له‌ شی‌وازی ساخ‌کردنه‌وه‌ی نوسخه‌ی بنه‌مادا، ساخ‌که‌ره‌وه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌قدا ئیزنی هیچ جو‌ره‌ گۆ‌ران‌کارییه‌کی نییه‌ و ده‌ق به‌و جو‌ره‌ی بوونی هه‌یه‌، ده‌نووسییته‌وه‌. جی‌ی ئاماژه‌یه‌ جگه‌ له‌ «نوسخه‌ی بنه‌ما» - که‌ له‌ روانگه‌ی ساخ‌که‌ره‌وه‌دا له‌ نیوان نوسخه‌کانی جی‌باوە‌ڕی به‌ره‌مه‌میک وه‌ک باوه‌ر‌پیکراوترین نوسخه‌ ده‌ناسری‌ت- ره‌نگه‌ نوسخه‌گه‌لێکی تریش هه‌بن، بایه‌خی زانستیان ره‌چاو نوسخه‌ی بنه‌ما له‌ پله‌ی دووه‌م و سه‌یه‌مدا بی‌ت، ئە‌و نوسخانه‌ به‌ نوسخه‌ی جی‌گر یان «به‌ده‌ل» ناسراون. ساخ‌که‌ره‌وه‌ ده‌قی «نوسخه‌ی بنه‌ما» له‌ گە‌ڵ نوسخه‌ی «به‌ده‌ل» به‌راورد ده‌کات و له‌ په‌راوێژدا ئاماژه‌ به‌ جیا‌وازییه‌کانی نیوان نوسخه‌کان ده‌کات. هێ‌روه‌ی له‌ سه‌ر شی‌وازی ساخ‌کردنه‌وه‌ی هە‌لبژاردندا ده‌لی‌ت: «له‌ شی‌وازی ساخ‌کردنه‌وه‌ی هە‌لبژاردندا به‌و پێیه‌ی هیچ نوسخه‌یه‌ک به‌ ته‌واوی به‌سه‌ر نوسخه‌کانی دیکه‌ له‌ سه‌رت‌ر نییه‌، له‌ نیوان نوسخه‌ جو‌را‌وجۆ‌ره‌کاندا هه‌رکام دروست‌تر و ده‌ست‌لێنه‌دراوتر بی‌ت، وه‌ک بناخه‌ی نووسینه‌وه‌ی ده‌ق هە‌لدە‌بژێ‌ردری‌ت» (ه‌روی، ۱۳۸۰: ۴۳۷-۴۳۸). شی‌وازی ساخ‌کردنه‌وه‌ی به‌راوردی کاتی‌ک وه‌ک شی‌وازی‌ک بۆ ساخ‌کردنه‌وه‌ی دیاری ده‌کری‌ت که‌ ته‌نیا نوسخه‌یه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌میک هه‌بی‌ت و دروستی و ده‌ست‌لێنه‌دراوی ئه‌و نوسخه‌یه‌ش تا راده‌یه‌ک جی‌ی متمانه‌ نه‌بی‌ت. له‌م شی‌وازه‌دا ساخ‌که‌ره‌وه‌ له‌ شی‌وازی به‌راوردی بۆ هە‌لبژاردن و دیتنه‌وه‌ی وشه‌، ده‌سته‌وشه‌ و نووسراوه‌ دروسته‌کان که‌لێک وه‌رده‌گری‌ت. به‌راورد‌کردن له‌ رێگه‌ی هە‌لسه‌نگاندن و پیک‌گرتنی ده‌قه‌کانی په‌یوه‌ندیدار له‌ گە‌ڵ ده‌قی سه‌ره‌کیی تایبه‌ت ئە‌نجام‌ده‌دری‌ت. له‌ زۆ‌ر ساخ‌کردنه‌وه‌دا که‌ تۆ‌ماری هه‌یچکام له‌ نوسخه‌کان راست‌نا‌وێ‌تن و جی‌ی متمانه‌ نین، دیسان ده‌بی‌ت بۆ ساخ‌کردنه‌وه‌ له‌ شی‌وازی قیاسی به‌هه‌ره‌ وه‌ر‌ب‌گرتی‌ت (جهانبخش، ۱۳۷۸: ۳۵-۳۷؛ عمادی حائری، ۱۳۸۷: ۵-۶).

۱-۱- به‌پێی سێ پێ‌وه‌ر «هە‌لبژاردن» له‌ پرۆسه‌ی ساخ‌کردنه‌وه‌دا ده‌بی ئە‌نجام‌ده‌دری‌ت:

۱-۱-۱- پێ‌وه‌ری زمانی: به‌پێی ئه‌و پێ‌وه‌ره‌، ساخ‌که‌ره‌وه‌ ده‌بی زانیاری له‌ سه‌ر باب‌ه‌ته‌کانی زمانناسی، شی‌وازی‌ناسی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی چاخ یان سه‌رده‌مه‌میک‌کی دیاردا هه‌بی‌ت؛ بۆ‌نموونه‌،

له قوتابخانه‌ی کوردیی ناوه‌ندیدا سوودهر گرتن له وشه بیانیه‌کان وه ک تایبه‌تمه‌ندییه کی زمانی شیعری ئەو قوتابخانه‌یه ناسراوه، بۆیه به‌پیی ئەو تایبه‌تمه‌ندییه ده‌بیت حوکم له سه‌ر وشه و ده‌سته‌وشه‌کانی بیانی و واتا‌کانیان بدریت، که‌وايه ساخک‌ه‌روه ده‌بی به‌پیی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی هه‌ر چاخیک و شیوازینکی ئەده‌بی، هه‌ولئ ساخک‌ه‌روه‌ی نوسخه‌کۆنه‌کان بدات.

۱-۱-۲- **پێوه‌ری ره‌وانبێژی:** له شیعری کلاسیکدا گرینگترین پێوه‌ر بۆ هه‌لبژاردن و له سه‌رت‌تر بوونی وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک به‌سه‌ر وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌کی تر، پێوه‌ری ره‌وانبێژییه (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۷). ساخک‌ه‌روه‌ی به‌شیک له شیعری شاعیرانی کلاسیک به‌پیی ئەو پێوه‌ره‌ شیوازینکی زانستی و په‌سه‌ند کراوه. ساخک‌ه‌روه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی بی‌کارگه‌ریی ئەو پێوه‌ره‌ نه‌ شیوازینکی دروسته‌ و نه‌ ساخک‌ه‌روه‌ه‌ش، ساخک‌ه‌روه‌یه‌کی زانستییه؛ بۆ‌نمونه، له‌م دێره‌ی نالیدا به‌ هه‌له‌ وشه‌ی «مول» به‌ واتای شه‌راب به‌ «مل» خویندراوه‌ته‌وه‌ که‌ هه‌چ ه‌او‌رپێژییه‌کی واتایی له‌ نیوان وشه‌ دیاره‌کانی ئەو دێره‌ و وشه‌ی «مل» نییه‌ و واتای دێره‌ که‌ به‌و هه‌لبژاردنه‌ هه‌له‌یه‌ نارێک بووه؛ به‌لام به‌پیی پێوه‌ری ره‌وانبێژی ده‌توانین بلێین ئەو وشه‌یه‌ هه‌له‌یه‌:

فه‌یازی ریازی گول و میهر و مل و له‌علی

ئە‌ی شه‌وقی روخ و زه‌وقی له‌بت زائیه‌ به‌خشا

(نالی، ۱۳۷۸: ۷۲)

له‌ بالئ یه‌که‌مدا وشه‌ی «مل» هه‌له‌یه‌ و هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی له‌ گه‌له‌ وشه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی دێره‌که‌ نییه‌. ئەو وشه‌یه‌ «مول»-ه‌، نه‌ک «مل». به‌پیی پێوه‌ری ره‌وانبێژی وشه‌کانی «گول» و «مول» له‌ نیوانیان ه‌او‌رپێژییه‌ هه‌یه؛ ئەو ه‌او‌رپێژییه‌ پێکه‌ینه‌ری رازه‌ی جوانکاریی «چاوله‌یه‌ک»-ه‌ و به‌پیی ئەو رازه‌یه‌ ده‌توانین واتای دێره‌که‌ به‌ دروستی شروقه‌ بکه‌ین و ده‌ریخه‌ین ئەو وشه‌یه‌ «مول» بووه، نه‌ک «مل». له‌ وشه‌دانی فارسیدا «مول» واتای شه‌رابی تریی هه‌یه.

۱-۱-۳- **پێوه‌ری ه‌زی-فه‌لسه‌فی:** به‌پیی ئەو پێوه‌ره‌ ده‌کریت له‌ ده‌قیکدا وشه‌یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک سه‌رت‌تر له‌ وشه‌یه‌کی تر، له‌ دێرینکی شیعریدا بناسریت که‌ له‌ واتادا ده‌رپری بابه‌تیک‌ی ه‌زی- فه‌لسه‌فی دیار بووه، هه‌رچه‌ند پێوه‌ری ه‌زی - فه‌لسه‌فی به‌ راده‌ی پێوه‌ری ره‌وانبێژی گرینگ‌ی له‌ ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌قدا نییه‌؛ به‌لام خوارتر له‌ پێوه‌ری ره‌وانبێژی بۆ خویندنه‌وه‌ و ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌ق، به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیک که‌ ره‌گ‌ورپیشالی بابه‌تی ه‌زی-فه‌لسه‌فی تازو‌پۆی داپۆشیه‌وه‌، ده‌توانیت کارتیک‌ه‌ر و پالپشتی ساخک‌ه‌روه‌ی ده‌ق یان شیعری شاعیران بیت (جهانبخش، ۱۳۸۱: ۱۱۸).

۲- پیشینه‌ی توێژینه‌وه

له سه‌ر شیعری نالی تا ئیستا کۆمه‌ڵێک توێژینه‌وه له‌ بواره‌کانی کۆکردنه‌وه، ساخ‌کردنه‌وه، لیکدانه‌وه، فهره‌نگی وشه، هه‌لسه‌نگاندن و په‌خه‌ به‌ شیوه‌ی کتێب و وتار ته‌قدیمی کتێبخانه‌ی کوردی کراوه؛ بۆ زانیاری زیاتر له‌ سه‌ر توێژینه‌وه و نووسراوه‌کانی په‌یوه‌ندیدار به‌ شیعری نالی ئاماژه به‌ به‌شێک له‌م توێژینه‌وانه‌ ده‌که‌ین: سه‌ججادی (۱۹۷۳) له‌ دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم‌دا باسی دوو نامه‌ ده‌کات که له‌ نێوان نالی و سالم‌دا ئال و گۆر کراوه. هه‌ر دوو قه‌سیده له‌ باری ئه‌ده‌بیه‌وه گرینگ و بایه‌خدارن. محهمه‌د (۱۹۷۶) له‌ چه‌پکیک له‌ گۆنزاری نالی‌دا به‌ که‌لک‌وه‌رگرتن له‌ زانستی کرۆنۆلۆژی ده‌یه‌وه‌یت ئه‌و پروداوانه‌ی له‌ ژبانی نالیدا پرۆیان داوه له‌ شیعره‌کانیدا دیاری بکات و هیندی‌ک هۆکار و تییینی و پرسیار که له‌ سه‌ر ژبان، شوینی ژبان و ئاواره‌یی نالی بووه، ده‌ربخات. محهمه‌د (۱۹۷۷) له‌ ده‌سته‌و دامانی نالی‌دا هه‌ولێ داوه شه‌رحه‌که‌ی مه‌لاعه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپرێس به‌پێی روانگه‌ و بۆچوونی خۆی له‌ سه‌ر شاعر و وشه‌کانی شیعری نالی تاوتوێ بکات. خه‌زنه‌دار (۱۹۷۷) له‌ فهره‌نگی نالی‌دا هه‌م بۆ شیعره‌کانی نالی شه‌رح و لیکدانه‌وه‌ی کردووه؛ هه‌م بۆ وشه‌ و زاراوه‌کانی شیعری نالی فهره‌نگیکێ ته‌رخان کراوه.

فهرج (۲۰۱۵) له‌ مشتتیک له‌ خه‌رمانی بیرى نالی‌دا توێژینه‌وه له‌ چەند لایه‌نی ژبان و شیعری نالی کردووه؛ وه‌ک: که‌سایه‌تی نالی، رۆشنییری لای نالی، داهینان لای نالی، زمان لای نالی و نالی له‌ روانییکێ کۆمه‌ڵناسیه‌وه. له‌ هه‌رکام له‌و به‌شانه، شیعره‌کانی نالی کراوته بانه‌مایه‌ک بۆ شه‌رۆقه‌ی باسه‌کان. عومه‌ر خۆشناو (۲۰۱۷) کتێبی نالی له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی‌دا نووسی. له‌و سالانه‌ی داوییدا به‌ شیوه‌ی به‌لگه‌نامه‌یی له‌نێو به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی و رۆژه‌لاتناسانی وه‌ک خۆدزکۆ، له‌ ژبان و شوینی ژبانی نالی کۆلیوته‌وه. ئه‌و کتێبه‌ زۆر زانیاری دیکۆمینتاریی که‌ بۆ ماوه‌ی سه‌د سال ئه‌و پرسیاره‌ی له‌ سه‌ر ژبانی نالی دروست کردبوو؛ وه‌لام داوته‌وه. ئه‌و کتێبه له‌ هه‌شت به‌ش پێک‌هاتوو که هه‌رکام له‌ به‌شه‌کان وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسه‌گه‌لێکن که توێژه‌ر که‌لکیان لێ‌وه‌رده‌گریت و دواتر وه‌لامیان ده‌داته‌وه. ئه‌و پرسیارانه هه‌رکام به‌شیکیان بۆ دانراوه؛ وه‌ک: کتێبی نادیا‌ری نالی، نالی که‌ی کوردستانی جی‌هیشته‌وه؟ محهمه‌د مه‌لا که‌ریم (۱۴۰۰) له‌ نالی له‌ کلاورۆژنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه هه‌ولێ داوه شیعری نالی وه‌ک پێوانه‌یه‌ک بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی ژبانی لیکداته‌وه و به‌شیک له‌ نه‌پێیه‌کانی ژباننامه‌ی نالی ده‌ربخات. هه‌داد (۲۰۰۰) نالی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا.

به‌شیک له وتار و توژیینه‌وهی زانستگایی وه ک پروانامه‌ی ماستهر و دوکتورا له سهر دیوانی نالی بریتین له: وتاره‌کانی: خدر مه‌لوود (۲۰۰۷) «نالی و سوڤیگه‌ری و نالی و فله‌سه‌فه»؛ شیخ‌نهمه‌دی (۱۳۸۹) «شاعر نامور کرد و زبان و ادب فارسی»؛ ره‌سوولنه‌ژاد و هاوکاران (۱۳۶۳) «بررسی فخر ادبی در دیوان متنبی و نالی»؛ مظه‌ری (۱۳۸۹) «صور خیال در دیوان نالی»؛ قاره‌مانی (۲۰۱۳) «راست‌کردنه‌وهی به‌شیک له هه‌له‌کانی دیوانی نالی» و هتد. هه‌رکام له‌م توژیینه‌وانه له گۆشه‌نیگایه‌که‌وه رووچوونیان بۆ دونیای شیعری نالی بووه؛ به‌لام شیعری نالی هه‌لگری توژیینه‌وه و خویندنه‌وهی زیاتره و ته‌نانه‌ت پیوست به کرانه‌وهی ناوه‌ندیکی توژیینه‌وه‌یی و نالی ناسیبه.

۳- ته‌وه‌ری سهره‌کیی توژیینه‌وه

له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا، ئەدەبی کلاسیک وه‌ک بناخه‌یه‌کی به‌هیز ناسراوه و ده‌کریت زۆرینک له به‌سه‌ره‌هات، رووداو، بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، رامیاری، فره‌ه‌نگی، خه‌لک‌ناسی و ته‌نانه‌ت به‌شیک له راستیه‌کانی میژوویی له ناو ئەدەبی کلاسیک، به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیکدا هه‌لنجین. له ئەدەبی هاوچه‌رخدا له ناوه‌نده‌کانی توژیینه‌وه‌یی هه‌ولیکی شیواو بۆ نوژن‌کردنه‌وهی ئەو به‌شه‌ گرینگه له ئارادا نه‌بووه و خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ بۆ ئەدەبی کلاسیکی کوردی و به‌تایبه‌ت شیعری کلاسیک ئەنجام نه‌دراوه. له میژووی ئەدەبی کوردیدا، نالی وه‌ک پێشه‌نگ و ئالا‌هه‌لگرانی قوتابخانه‌ی بابان ناسراوه و کارتیکه‌ری له سهر به‌شیک به‌ربلاو له شاعیرانی دوا‌ی خۆی بووه. هه‌رچه‌ند ناوه‌نده‌کانی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی کتیب وه‌ک هه‌موو ولاتانی تر له کوردستان دره‌نگ ده‌ست به‌کاربون؛ به‌لام سهره‌پرای ئەو کیشه‌یه‌ش له ماوه‌یه‌کی کورتدا له لایه‌ن کۆمه‌لێک توژی‌ه‌ ئه‌رکی ساخ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیران به‌پێی نوسخه‌ کۆنه‌کان ئەنجام درا.

دیوانی نالی پێش شه‌رح و لیک‌دانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپ‌ریس چه‌ند جارێک له لایه‌ن چه‌ند لیکۆله‌ری شیعری کوردی ساخ‌کراوه‌ته‌وه. له پێشه‌کی دیوانی نالی بلاو‌کراوه‌ی کوردستاندا فاتح مه‌لا که‌ریم نوسیبویه: «پێشتر له‌م چاپه‌ی دیوانی ئی‌مه، دیوانی نالی له‌ ساڵی ۱۹۳۱ له لایه‌ن کوردی مه‌ریوانیه‌وه و ساڵی ۱۳۲۷ له لایه‌ن عه‌لی موقبیل-ه‌وه له‌ سنه‌ چاپ و بلاو‌کراوه‌ته‌وه؛ پاشان گه‌یو موکریانی توژی‌ه‌ و نووسه‌ری ناسراو، دیوانی نالی کۆ‌کردۆته‌وه و چاپی کردووه» (نالی، ۱۳۷۸: ۸-۱۲). دوا‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئەو دیوانه‌ی نالی، جارێکی تر له لایه‌ن مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپ‌ریس و فاتح عه‌بدو‌لکه‌ریمه‌وه شیعری نالی به‌ پشت‌به‌ستن به‌ چه‌ند نوسخه‌ و ده‌ست‌نوس ساخ‌کراوه‌ته‌وه؛ به‌لام سهره‌پرای هه‌ولی شیوا‌ی ئەو مامۆستایانه‌ بۆ ساخ‌کردنه‌وه و لیک‌دانه‌وه‌ی دیوانی

نالی، هیشتا شیعری نالی ناتەواوی و هەڵە، جا چ هەڵە لیکندانەوهی بی تیان هەڵە ریتنوسی له شیعره کانیدا بابەتییکی دیاره. له پێشه کیی دیوانی نالیدا فاتح عەبدوڵکەریم ناماژە کردووه بۆ ساخکردنەوهی ئەو دیوانە له نوسخە دەستنووسەکانی مەلا محەممەد چروستانی و مەلا عارف چنگنیانی و سێ کەشکۆڵ کە له لایەن شیخ عەلی قەرەدەغی بە دەستی گەیشتبوو، کەلکی وەرگرتووه؛ بەلام وەک خۆی دەلیت نوسخەکانی لهباری لیکندانەوه زۆر بە دل نەبووه (نالی، ۱۳۷۸: ۱۱-۱۲). لێرەدا جیی خۆیەتی ناماژە بەو بابەتە بکریت کە زانستی ساخکردنەوه جیاواز له شەرح و لیکندانەوهیە و له ساخکردنەوهدا هەر جۆرە لیکندانەوهیەک شیوازیکی زانستی و دروست نییە. ساخکەرەوه وەک کەسیکی ئەمەگناس ئیزنی گۆرانکاریی له نوسخەکاندا له کاتی نووسینەوه و ساخکردنەوهدا نییە.

ئەم توێژینەوهیە له دوو بەش پیکهاتوووه؛ له بەشی یەكەمدا، بەکورتی هۆکارەکانی رەنگدانەوهی وشەکانی فارسی و عەرەبی له شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیادا تاوتوێ کراوه. له دیوانی نالیدا بابەتییکی دیاری شیعری، بوونی هەڵە لیکندانەوهی ئەو وشە فارسیانەیه کە له زۆر دێردا شەرحی هەڵە لی کەوتۆتەوه. له بەشی دووهمدا، بەشیکی لەم دێرانی کە وشە سەرەکیان بەجۆریک هەڵە ریتنوسیان هەیه و له دێرەکاندا بە هەڵە جی کەوتوون، راست کراونەتەوه. پاشان له بەشیکی دیکەدا ئەو دێرانی لیکندانەوهی هەڵەیان بۆ کراوه، تاوتوێ کراون و هۆی هەڵەبوونیان دەرخواوه و له ئەنجامدا راست کراونەتەوه.

۳-۱- بەشی یەکەم: هۆکاری سەرەکیی رەنگدانەوهی وشە فارسی و عەرەبی له شیعری

شاعیرانی کوردیی ناوەندیادا:

بابەتییکی دیار له شیعری شاعیرانی باباندا، بەتایبەت شیعری نالی، بوونی وشە فارسی و عەرەبییە کە له زۆر دێردا بە هەڵە نووسراون و لیکندانەوهی هەڵەشیان بۆ کراوه. ئەو ئالۆزییە تەنیا بە قەوارە شیعری نالی نەبڕاوه؛ بەلکۆو له بەشیکی له دیوانی شاعیرانی کلاسیک بابەتییکی دیاره. زمانی کوردی وەک زۆریە زمانە زیندووکانی دنیا تووشی تیکەلای له گەل زمانەکانی دیکە بووه. له میژووی ئەدەبی کوردیدا له سەدە سێزدەهەم شوپرشیکی ئەدەبی نوێ له ناکامی کۆمەڵیک هۆکاری سیاسی، فەرهنگی و رۆشنیبری و هتد، له بەستینییکی تاییبەت کە خاوەن شەقڵیکی دیار و جیاوازه، دیتە رێسکان. ئەو شوپرشە هۆی دەرکەوتنی قوتابخانەیه کی کلاسیکی شیعری بوو کە له ئەمارەتی باباندا سەری هەلدا. شیعری قوتابخانەیی بابان بە هەول و تیکۆشانی نالی له ئەدەبی کوردیدا هاتە رێسکان.

به هۆی دهرکه وتنی دوو نیوچه دەسلاتی کوردی بابان و ئەردەلان تا ڕادەیه ک شیۆه ی ژیان و بیر کردنەوهی خەلک گۆردرا و شارەکان ئاوەدانتر بوونەوه. بیج گومان ئەم گۆرانکاریانە لە سەر دەقه ئەدەبییەکان شوێندانەر بوون. بابانەکان توانیان خوێندەوار و فەقیی حوجرەکان لە دەوری خۆیان کۆکەنەوه و شارەکان ئاوەدانتر و گەورەتر بکەنەوه. زۆربەیی شارەکانی کوردستان بە زاری سۆرانی دەتاقین و مەکووی خانەقا و دیهات بۆ شار و حوجرەیی مزگەوت دگۆردرا. ئەو بارودۆخە نوێیە بەستنیکی خولقاند کە زاری ئەدەبی لە گۆرانی، واتە هەروامییەوه وردەورده بۆ سۆرانی و فۆرمی شیعری لە جوتسەرواوه بۆ غەزل و کیشی شیعری لە برگەییەوه بۆ عەرووزی بگۆردریت و لە ئاکامدا شیعری کوردی تووشی گۆرانیکی بنەمایی و دیار بیت (قارەمانی، ۱۳۹۸: ۲۴۰).

لە ئاستی زمانیدا دیاردەیی زۆر سەرنج ڕاکێش لە شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا، ڕەنگدانەوهی وشە و زاراوەکانی فارسی و عەرەبییە. گەرچی ڕێژە و ئاستی ئەو بەکارهێنانە تا ڕادەیه ک جیاوازه، بەلام کارتیکەری زمانی عەرەبی و بەتایبەت زمانی فارسی لە سەر زمانی شیعری ئەو بەرهەیی شیعری کوردی، بابەتیکی حاشاهەلنەگرە. بوونی ئەو دیاردەیه ئەوەمان بۆ ڕوون دەکاتەوه لە شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا بەکارهێنانی وشە و زاراوەی بیانی نە تەنیا خالێکی نەرێنی نەبووه؛ بەلکۆو بەجۆریک نواندنی دەسلاتی شیعری شاعیر و تەنانەت شانازی کردنی بووه (ناری، ۱۳۸۳: ۹)، نالی راستەوخۆ لەم دیڕەدا، ئەو ئیددیعیایە دەسلەمبیت:

فارس و کورد و عەرەب هەر سیم بە دەفتەر گرتووه

نالی ئەمەرۆ خواوەنی سئ مۆلکە، دیوانی هەیه

(نالی، ۱۳۷۸: ۵۸۲)

هۆکاریکی دیکە ڕەنگدانەوهی وشەیی فارسی و عەرەبی لە زمانی شیعری شاعیرانی کوردیی ناوەندیدا ئەوەیه کە بە هۆی ئەوهی لە کاتی خوێندنی سەرەتاییدا زۆرینەیی ئەو کتیبانەیی وه ک وانە لە لایەن مامۆستایانەوه دیاری دەکران، بە زمانی فارسی و عەرەبی بوون، خوێندکاری کورد هەر لە یەکەم پلەیی خوێندندا دەکەوتە بەر کاریگەری ئەو زمانانە. ئەو نەریتە و پڕای قازانجی فێربوونی زمانەکانی تر و کردنەوهی دەرگای زمان و وێژەیی نەتەوهکانی دیکە بە ڕووی خوێندکاری کورد، کاریگەریان لە سەر گۆرینی بەرهەری زمانی خوێندکاری کورد بووه و ئەو بابەتە لە دواتردا هۆی دوورکەوتنەوهی شاعیرانی ئەو قوتابخانەیه لە زمانی ناسایی کۆمەلگای کوردی بووه. لە لایەکی ترهوه، شاعیرانی قوتابخانەیی کوردیی ناوەندی بە مەبەستی تاقی کردنەوهی خۆیان لەم بوارەدا، هەولیان داوه ئەزمونەکانی ئەو وێژانە بۆ ئەدەبی کوردی بگوازنەوه، بەلگەش بۆ سەلماندنی ئەو ئیددیعیایە دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردییه کە

به‌شیک له شیعره‌کانیان فارسییه. به‌هۆی فهومی بوونی زمانی فارسی له رۆژه‌لانی کوردستاندا، ناساییه له وه‌ها بارو‌و‌خێکدا زمانی فارسی کاریگه‌ری له سه‌ر زمانی کوردی بییت. له لایه‌کی تروه، زۆربه‌ی شاعیرانی ئەم قوتابخانه‌یه مامۆستای ئایینی بوون و خوێندنیان له حوجره‌ده‌ست پێ کردووه؛ بۆیه زیاترین زانیاریان له سه‌ر شه‌رع و ئایینی ئیسلام هه‌بووه و سه‌رف و نه‌حوی عه‌ره‌بی و زانستی په‌وانیژی، چه‌مک و زاواوه‌کانی لۆژیک و سۆفیگه‌ری و هتد، له شیعره‌کانیاندا رهنگی داوه‌ته‌وه؛ هه‌ر ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه هۆی سه‌ره‌له‌دانی وشه‌ی بیانی و دره‌نگ تیگه‌یشتن له شیعری ئه‌و به‌ره‌یه بۆ تامه‌زرۆیانی ئاسایی و ته‌نانه‌ت توێژه‌رانی پسپۆریش بوویت؛ (قاره‌مانی، ۱۴۰۰: بیست‌دوو) نالی راسته‌وخۆ له‌و دێژدا ئه‌و بابه‌ته‌ی درکانه‌وه و ده‌لیت:

عومرینکه به میزانی ئەدهب توحفه فرۆشم

زۆرم وت و کهس تیی نه‌گه‌یی، ئیسته‌ خه‌مۆشم

(هه‌مان: ۲۹۰)

زمانی عه‌ره‌بی و فارسی له رینگه‌ی خوێندنی ئایینی‌وه کاریگه‌ریان له سه‌ر زمان و وێژیه ئه‌و قوتابخانه‌ی شیعری کوردی بووه. به‌پێی خوێندنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی ئه‌و قوتابخانه‌یه ده‌رده‌که‌وێت له‌و چاخه‌دا هۆینه‌وه‌ی شیعری به‌ زمانی فارسی، عه‌ره‌بی و تورکی باو بووه و به‌شیک له په‌رخه‌گرانی ئه‌و سه‌رده‌مه به کوردی شیعری نووسینیان به‌ لاوازی هه‌ستی شاعیر و ته‌نانه‌ت شووره‌بی زانیوه؛ بۆیه‌ش شاعیرینکی وه‌ک نالی له وه‌لامیاندا ده‌لیت:

ته‌بعی شه‌که‌رباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خۆیه مه‌قسوودی له‌ عه‌مدا وا ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۲)

ئه‌و چه‌ند دێژه سه‌لمینه‌ری شانازی کردنی نالی به‌ زمانی کوردییه و به‌گه‌شتی نووسین به‌ زمانی کوردی وه‌ک ئه‌رکینکی نه‌ته‌وه‌بی پیناسه‌ ده‌کات. به‌لای په‌رخه‌گرانه‌وه رهنگه‌ ده‌بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا شیعری ته‌نیا هه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بی یان فارسی بنووسریت؛ نالیش له‌م بیره‌و‌کانه باش تیگه‌یشتووه و هه‌ولێ داوه‌ زمانی کوردیش بپینته‌ ریز و ئاستی زمانگه‌لی دیکه‌ی دونیا و بیکات به‌ به‌لگه‌ی مانه‌وه و ده‌وله‌مه‌ندی زمانی کوردی (قاره‌مانی، ۱۴۰۰: بیست‌وسێ).

۳-۲- راست‌کردنه‌وی چند هه‌له‌یه کی لیکدانه‌ویی، وشه‌یی و رینووسی شیعی نالی

نزیکی شیوی رینووسی به‌شیک له پسته‌کان وه‌ک: د، ذ، ک، گ، و هتد، هاوشیوه بوونی رینووسی ئەو پیتانه‌ی جیا‌وازیان ته‌نیا له نوخته‌دایه، وه‌ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ر، ز، ژ، س، ش» له سه‌ره‌تا و ناوه‌ندی وشه‌کاندا، پاک‌بوونه‌وی وشه و پسته‌کان له نوسخه‌کاندا و هتد، ده‌کریت وه‌ک هۆکاری سه‌ره‌کی سه‌ره‌لدانی به‌شیک له هه‌له‌کانی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی پیناسه بکریت (قاره‌مانی، ئیسماعیل‌نه‌ژاد، ۱۴۰۰: ۲۵۰).

له‌نیو شاعیرانی قوتابخانه‌ی کوردیی ناوه‌نیدا، زمانی شیعی نالی زیدته‌تر له شاعیرانی دیکه تیگه‌ل به زمانی فارسی و عه‌ره‌یی بووه؛ ده‌کریت ئەو تاییه‌تمه‌ندییه وه‌ک دیارده‌یه کی شیوازیاسیی شیعی نالی و به‌گشتی ئەو قوتابخانه‌ی پیناسه بکریت. له‌م ته‌وه‌رده‌دا چهند هه‌له‌یه کی لیکدانه‌ویی، وشه‌یی و رینووسیی چهند دپ‌رێک له دیوانی نالی (بلا‌وکراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان) تاوتوی ده‌که‌ین:

شه‌به‌هی زولفی شه‌به‌هه — گۆنه‌یه، روو‌گه‌ردانی

به‌سه‌ری ئەو، که به‌سه‌ودا سه‌ر و سامانم دا

(هه‌مان: ۸۶)

له دیوانی نالیدا -بلا‌وکراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان- له لیکدانه‌وی ئەو دپ‌رده‌دا «شه‌به‌هه» یه‌که‌م به‌ واتای «وه‌ک» هاتوه که خواستنی ئەو وشه‌یه به‌و واتایه له‌م باله‌دا هه‌له‌یه. به‌و پیه‌ی وشه‌ی «شه‌به‌هه» له‌گه‌ل وشه‌ی «زولف» لیکدراوی وه‌سفیه، له‌م دپ‌رده‌دا «شه‌به‌هه» یه‌که‌م، واتای «ره‌شی» هه‌یه و خواستنی به‌و واتایه تاییه‌تمه‌ندییه کی زولف ده‌رده‌خات. «شه‌به‌هه» یه‌که‌م دووه‌میش واتای موورووی شه‌وه‌ی^۲ هه‌یه. دیسان وشه‌ی «گۆنه‌یه» به‌هه‌له‌ نووسراوه و به‌پیی شوبه‌اندنی زولف به‌ شه‌وه، ده‌بیت ئەم وشه‌یه «گۆنه‌یی» بیت که له‌م باله‌دا نامرازی شوبه‌اندنه. له وشه‌ی «زولف» یشدا هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه. دوا‌ی ئەو راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دپ‌ره‌که به‌و جو‌ره لیکدراوه‌یه. زولفه ره‌شه‌که‌ی، دل‌پیی موورووی شه‌وه‌ی جوان و به‌نرخه، که‌وا‌یه سویتند به‌سه‌ری ئەو، هه‌موو سامان و بوونم له‌ پیی خۆشه‌ویستیدا داناوه. له‌ کو‌تاییدا دپ‌ره‌که به‌و جو‌ره نووسراوه‌یه:

شه‌به‌هی زولفی شه‌به‌هه گۆنه‌یی، روو‌گه‌ردانی

به‌سه‌ری ئەو، که به‌سه‌ودا سه‌ر و سامانم دا

(هه‌مان: ۸۶)

۲. شه‌وه به‌ردیکی ره‌شی جوانی به‌نرخه.

له چاوانم ھہتا کھی قہترہقہترہ خوین دہکھی ئھی

کوا ئم عھد و پھیمان و وھفا کابینتھ، بازآ!

(ھمان: ۹۳)

له بالی دووھمی ئم دپڑدا، وشھی «کابین» به بنج وشھیہ کی فارسییہ و واتای «مارھی» ھھیہ، لم دپڑدا خواستنی بهو واتایہ ہیچ ھاوړپڑھیہ کی له گهل وشھ سھره کبھیہ کانی دپڑه که نییہ و واتای دپڑه که ش تیکده دات. به سوودوهرگرتن له پپوهری روھانبیڑی، بهو ئه نجامه گھیشترین ئو وشھیہ دھیت «کابینتھ» بیت. به پپی رپنوسی کون «کابینتھ» کورتکراوی «که ناینتھ» یه؛ «ناین» له گهل وشھ کانی «عھد، پھیمان و وھفا» له باری واتاییہ وھ ھاوړپڑھی ھھیہ. ئو ھاوړپڑھیہ پیکھینھری رازھی جوانکاری «چاولھیہ ک» ه. به پپی ئو رازھیہ دھتوانین واتای ئو وشھیہ و دپڑه که به دروستی تاوتوی بکھین و دھرخھین ئو وشھیہ «کابین» نییہ و «کابین» ه؛ له لایه کی ترهوه، وشھ کانی «کابین و کابین» تھنیا له پیتھ کانی «ب و ی» ی ناوھراستدا جیاوازیان ھھیہ. دواى ئو راست کردنه وھیہ واتای ئو وشھیہ و دپڑه که بهو جوړه لیکدراوه: نالی له بهرابر بی به زھبی دلبره که ی دیتھ قسه و دھلئت: ئو وھفا و عھد و پھیمانھ کی کابین و ری وړھمی تو و سھلمینھری ئم ھگناسیت بوو، چی به سھرھات و ئیتھه کوانی؟

زاییتھی تھبعم سواره ئیدیعای شاهی ھھیہ

موحتھ شھم دیوانه، داواى تھختی خاقانی دھکا

(ھمان: ۹۹)

له سھرھتای بالی یه که می ئم دپڑدا، له دھستھ وشھی «زاییتھی تھبعم»، «زاییتھ» واتای تھبیعتی به زھوق و رپنکوپیکی ھھیہ که خواستنی بهو واتایہ ھلھیہ و دروست ئوھیہ ئو دھستھ وشھیہ بکریتھ: «زاییتی تھبعم» که شوېھاندنیککی خھیالھیہ و تھبعی به زاییت شوېھاندووه، ھوی به ھیزتر بوونی لایھنی جوانیناسی دپڑه که شه. «زاییت» وشھیہ کی عھره بییہ و واتای: ئه فسھر یان پولیس و راوړکاری ھھیہ و بهو واتایہ زیاتر له گهل وشھ و واتای سھره کبھی دپڑه که ھاوړپڑھی دھیت؛ تا «زاییتھ» به واتای تھبیعتی به زھوق و رپنکوپیکی.

چاوی هه‌مه‌هنگی گولێ، مهستی شهو و رۆژن مه‌دام

یه‌ک له نه‌شگوفته‌ی به‌نه‌فشه، یه‌ک له نه‌یلۆ‌فه‌ر ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۶)

له‌م دێ‌رده‌دا، وشه‌ی «مه‌دام» به‌هه‌له‌ نووسراوه و هۆ‌ی تێ‌کدانی باری واتایی دێ‌ره‌که‌یه، ئە‌و وشه‌یه «مودام» هه‌که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌یه و واتای «هه‌میشه و شه‌راب»‌ی هه‌یه. به‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێ‌ره‌که ده‌رده‌که‌وی‌ت. هه‌ر له‌م دێ‌رده‌دا، «نه‌شگوفته» واتای نه‌پشکووتووی هه‌یه و مه‌به‌ستی نالی «نه‌شکوفته» بووه. له‌م وشه‌یه‌دا رهنگه‌ نزیک‌ی شی‌وه‌ی رینووسی پیته‌کانی «ک، گ» هۆ‌ی هه‌له‌ی رینووسی بووی‌ت. وشه‌ی «نه‌یلۆ‌فه‌ر» به‌ بنج فارسییه و له‌ وشه‌دانی فارسیدا به‌ شی‌وه‌ی «نیلووفه‌ر» نووسراوه و بی‌ژه‌ ده‌کرێ‌ت. دوا‌ی ئە‌و راست‌کردنه‌وانه‌ دێ‌ره‌که به‌و جۆ‌ره نووسرایه‌وه:

چاوی هه‌مه‌هنگی گولێ، مهستی شهو و رۆژن مودام

یه‌ک له نه‌شکوفته‌ی به‌نه‌فشه، یه‌ک له نه‌یلووفه‌ر ده‌کا

تا موعه‌بیه‌ن بێ‌ که زۆ‌رن ده‌س‌گری و ده‌س‌کوژی

فه‌رقی سه‌ه‌ر، په‌نجه‌ی به‌ خوێ‌ناوی هه‌نا رهنگین ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۸)

له‌ باڵی دووه‌می دێ‌رده‌دا به‌هه‌له‌ ده‌سته‌وشه‌ی «سه‌ره‌نجه» لێ‌ک دا‌بر‌اوه و به‌ دانانی بۆ‌ر له‌ نیوان وشه‌ی «سه‌ر» و وشه‌ی «په‌نجه» مه‌ودایان که‌وتۆ‌تی و هۆ‌ی سه‌ره‌له‌دانی هه‌له‌ی لێ‌کدانه‌وه‌یی دێ‌ره‌که بووه. وشه‌ی لێ‌ک‌دراوی «سه‌ره‌نجه» واتای «په‌نجه‌ی ده‌ست؛ سه‌ری قامک؛ نینۆ‌ک»‌ی هه‌یه و خواستنی به‌و واتایه‌ لایه‌نی جوانیناسی دێ‌ره‌که ده‌رده‌خات. دوا‌ی ئە‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێ‌ره‌که به‌و جۆ‌ره لێ‌ک‌ده‌دری‌ته‌وه. بۆ‌ ئە‌وه‌ی ده‌ریخات که‌سی زۆ‌ری به‌ دیل‌گرتووه و زۆ‌ر که‌سی‌شی کوشتووه، سه‌ره‌نجه‌ی به‌ خوێ‌نی سووری وه‌ک خه‌نه‌ رهنگ‌ کردووه.

تا موعه‌بیه‌ن بێ‌ که زۆ‌رن ده‌س‌گری و ده‌س‌کوژی

فه‌رقی سه‌ره‌نجه‌ی به‌ خوێ‌ناوی هه‌نا رهنگین ده‌کا

(هه‌مان: ۱۰۸)

سیداقی روونما و وه‌سلێ شاهید

له‌ گه‌ل شایه‌ی که‌ران بێ‌ده‌نگ و داوا!

(هه‌مان: ۱۲۰)

له دیوانی نالیدا له لیکدانه‌وهی ئه‌و دێره، وشه‌ی «پروونما» به واتای: ئه‌و ئاوینه‌یه‌ی له کاتی گواستنه‌وه‌ی بووک به پروویه‌وه ده‌یگرن، هاتوو‌ه که لیکدانه‌وه و خواستنی ئه‌و وشه‌یه به‌و واتایه له‌م دێره‌دا، هه‌له‌یه و واتای دێره‌که‌ش تیک دهدات. وشه‌ی «پروونما» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای زێره‌وشان کردنی بووک له لایه‌ن بابی زاوا یان زاوا، جا چ به پاره‌بیت یان زێره‌ له کاتی تارا هه‌ل‌دانه‌وه‌دا هاتوو‌ه. هه‌ر له‌م باله‌دا له نیوان دوو وشه‌ی «سیداقی پروونما» واوی په‌یوه‌ندی بۆ ریک‌بوونی واتای دێره‌که‌ ده‌ی بنووسریت، به‌و شیویه: «سیداقی و پروونما». ئه‌م وشانه له‌م دێره‌دا واتای «ماره‌یی و زێره‌وشان» یان هه‌یه. له‌م بانی دووه‌میشدا له «شایی‌که‌ر» پیتی «ک» به‌هۆی هاوشیوه‌بوونی له‌گه‌ڵ پیتی «گ» ره‌نگه‌ ساخکه‌روه له‌ خویندنه‌وه‌دا تووشی هه‌له‌ بوویت و پیتی «گ» ی به «ک» خویندیته‌وه، که‌وايه دروسته ئه‌و وشه‌یه بکریته «شایی‌گرن». دوا‌ی ئه‌و راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێره‌که به‌و جو‌ره لیکدراوه: خو‌شه‌یسته‌که‌م! ماره‌یی و زێره‌وشان و شاباشی شایه‌ت و چۆپی کیش و سه‌یرکه‌رمان بۆ چیه‌یه؟ ئه‌وه به‌هه‌را و هوریا و شه‌ر پینک‌گه‌یشته‌ین.

سه‌رگرانه، قافلە‌سالاری رپی چین و خه‌تا

چونکه‌ باری عه‌نبه‌ر و میسکه‌ له‌ زولفه‌ینی دووتا

(هه‌مان: ۱۲۶)

له دیوانی نالیدا -بلاو‌کراوه‌ی په‌خشانگای کوردستان- وشه‌ی «سه‌رگران» به واتای «خه‌ریک» هاتوو‌ه که خواستنی ئه‌و وشه‌یه به‌و واتایه هه‌له‌یه. «سه‌رگران» له وشه‌دانی فارسیدا به واتای قه‌لس، توورپه، به‌فیز و خو‌به‌زلزان هاتوو‌ه. «قافلە‌سالاری رپی چین و خه‌تا»: جگه‌ له واتای «گه‌وره‌ی کاروان»، درکه‌یه له‌ دل‌به‌ری جوان و شو‌خ و شه‌نگ. ده‌لێن «چین» و «خه‌تا» شو‌ینی کو‌بوونه‌وه‌ی ئافره‌تانی شو‌خ و شه‌نگه‌. نالی له‌م دێره‌دا، زولفه‌ په‌لکه‌ کراوه‌کانی دل‌به‌ر که به‌ولاولای روومه‌تیدا هاتوو‌نه‌خوار، به‌ باری میسک و عه‌نبه‌ری شو‌یهاندوو‌ه. واتای دێره‌که دوا‌ی راست‌کردنه‌وه‌ی واتای وشه‌ی «سه‌رگران» به‌و جو‌ره نووسرایه‌وه: خو‌شه‌یسته‌که‌م زولفه‌کانی ئه‌وه‌نده بۆنخۆشه‌ ده‌لێی میسک و عه‌نبه‌ره، به‌لام ئه‌وه‌نده توورپه‌یه که به‌زه‌یی پیم‌ دانایه.

ئه‌و فه‌وت و وه‌فاته سه‌به‌به‌ی عه‌هد و وه‌فاته

چوو ساعیقه‌یی به‌ردی عه‌جوز و گو‌ل و مل‌هات

(هه‌مان: ۱۴۰)

لەم دێژەدا، لە باڵی یە کەم وشەیی «مل» بە هەڵە نووسراوە و هیچ پەڕیوەندییەکی لە گەڵ وشە سەرەکییەکانی دێژە کە نییە. دواى تاوتوێی و پەڕیوەندی نیوان وشەکان و شى کردنەوێ و ینەى شیعری دێژە کە، دەرکەوت ئەو وشەییە «مول»-ە. لە وشەدانى فارسیدا «مول» واتای «شەرابی تری» ی هەییە و لە شیعری فارسیدا پیکهینەری زۆر و ینەى شیعرییە. لە نیوان وشەکانی «گۆل» و «مول» رازەى چالەییە ک هەییە و ئەو رازەییە لایەنى جوانناسی دێژە کە و هەڵەبوونی وشەیی «مل» دەرەخات. دواى ئەو راست کردنەوێ و واتای دێژە کە بەو جۆرە لیکدراوە: مردنی بابت هوی بردنەسەرێ و هفا و بەلێنە کانتە. ناخۆشی ژیانمان بەسەرچوو، ئیتر سەردەمی خۆشی و بەهاری بەختمانە. بەسەرچوونی وەرزی زستان و هاتنی بەهار کە مزگینی خۆشییە، بە دەرکەوتنی گۆل و شەراب ئەو خۆشییە خۆ دەنوێنیت.

گۆلشەن وەکوو بەزمیکە کە ئاحادی هوزاری

بۆ تاقە گۆلێک، گەیییە روتبە، مینات
(هەمان: ۱۴۲)

لەم دێژەدا، وشەیی «هوزار» بە هەڵە نووسراوە. بەپێی واتای دێژە کە و پەڕیوەندی ئەدەبی نیوان وشەکان، دەرکەوت ئەو وشەییە «هەزار»-ە کە بە بنج وشەییەکی فارسییە و لە وشەدانى فارسیدا واتای بۆلبۆلی هەییە. دواى ئەو راست کردنەوێ و واتای دێژە کە بەو جۆرە لیکدراوە: گۆلزار سەیرانگەییە کە بۆلبۆلەکانی بۆ و دەست هینانی گۆلی رۆخساری تو روو لە زیادبوون.

کۆر زیبی دەبوستانە، کچ شەمعی شەبوستانە

بۆ بەزمی تەماشاکۆر، بۆ خەلۆتی تەنها کۆر
(هەمان: ۱۶۴)

لەم دێژەدا، دوو وشەیی «دەبوستانە و شەبوستانە» بەپێی وشەدانى و بیژەى فارسی بە هەڵە نووسراون و دروست وایە بکریتە: «دەبستان و شەبستان»، کە لە وشەدانى فارسیدا واتای «قوتابخانە و شوێنی هەسارە» یان هەییە.

هەم گۆلبەنی بیخاری، هەم مەزەعی ئەزھاری

هەم مەزەعی ئەسراى، ئیسباتی مەزایا کچ
(هەمان: ۱۶۶)

لەم دێرەدا، وشەیی «گۆلبەن» بە هەڵە نووسراوە و بە خوێندنه‌وی وشەدانی فارسی دەرکەوت
ئەو وشەییە «گۆلبونی» یە و لە وشەدانی فارسیدا واتای «پنجە گۆل یان داری گۆلی سووری»
هەییە (معین، ۱۳۸۸: مدخل «گلبن»). نالی ئەو غەزەڵەیی لە سەر دەرخیستنی تایبەتمەندی و
جیاوازییەکانی نیوان کچ و کورپ هۆنیووتەوه. واتای دێرەکە: کچ وەک چەپکە گۆلێکی بی‌دروویە
و لەلایەکی تر، وەک زووییەک وایە مرۆفی تیدا شین دەبێت. خاوەنی تایبەتمەندییەکی ئەو نەپێنی
و رازەیی راگرتووه (کچیتییە کەیی) و ئەو تایبەتمەندییەکان بەلگەیی لە سەرتر بوونی کچە.

گەر ئەشەرف و مەحبوبە، یوسف کورپی یە عقووبە

کچ بوو بە خرپداری، یەعنی کە زولەیا کچ

(هەمان: ۱۶۶)

لەم دێرەدا، لە سەرەتای بآلی یە کەم وشەیی «گەر» هاتوووە و هیچ پەییوهندییەکی لە گەڵ
وشەکانی دێرەکە لە باری واتاییەوه نییە. بە خوێندنه‌وی وشەیی سەرەتای بآلی دووهم و واتای
سەرەکیی شیعەرە کە دەرە کەوێت ئەو وشەییە لە راستیدا «کچ»—، چونکە نالی ئەو شیعەری لە
سەر وەسفی «کچ و کورپ» هۆنیووتەوه، کە وایە دەبی ئەو وشەیی «کورپ» بێت، نەک «گەر». بەو
راست‌کردنه‌ویە واتای دێرەکە دروست دەبێت و رازەیی دژبە ک و لایەنی جوانیناسی شیعەرە کەش
دەرە کەوێت.

چ شەو، چ رۆژ؟ وەها کورتی لەهو و لەعب و میزاح

کە هەردوو وەک یەک چوون بە نەغمەیی بەم و زیر

(هەمان، ۲۱۵)

لەم دێرەدا، دەستەوشەیی «یەک چوون» هەڵەیی رینووسی هەییە و بەهۆی بوونی شوبهاندنێک کە
لە دێرەکەدا هەییە، دەبێت ئەو وشەیی «یەک ئەچوون» بێت و بەم شیۆییە وینەیی شیعەری و لایەنی
جوانیناسی شیعەرە کە دەرە کەوێت.

ئەیی دآل! خەراجی حاسلی زولماتی بەحر و بەر

میراتی ئیعتیبارە لە فورزەندی فەیلەقووس

(هەمان، ۲۴۹)

لەم دێرەدا، «فۆرزەندی» وشەیه کی فارسییه و هه‌له رینوسی ههیه و دروست ئەوهیه به پێی بیژری فارسی بنوسریتهوه و بکریته: «فهرزەندی».

وهه ره قوربان! به جان ههه دوو برا بین

که توۆ بی مادەر و من بیچ پودەر مام
(هه مان: ۲۷۴)

لەم دێرەدا، وشەیی «پودەر» وشەیه کی فارسییه و به هه‌له نووسراوه و ده‌بی به پێی بیژری دروستی وشه که بنوسریتهوه و بکریته: «پدەر» که له زمانی فارسیدا واتای «باوک» ی ههیه.

دهستم مه‌خه سهه، تا قه‌دهم سووتوه چاوم!

یاخۆ به شیفا هاتوی؟ چه‌ندیکه ئەنالم

(هه مان: ۲۹۸)

لەم دێرەدا، له باڵی یه‌که‌م دانانی بۆر دواى وشەیی «سهه» هۆی تیکدانی واتایی دێرە که و ده‌سته‌وشه‌ی «سهه‌رتاقه‌دهم» بووه. ده‌سته‌وشه‌ی «سهه‌رتاقه‌دهم» لیکدراویکی ناسراوه له شیعری کلاسیکدا و خوازیه له ته‌واوی له‌ش. له نووسینه‌وه‌ی ئەو دێرەدا «بۆره‌که» ده‌ییت پیش «سهه» به‌و جۆره «ده‌ستم مه‌خه، سهه‌رتاقه‌دهم» بنوسریته. «ده‌ستم مه‌خه» واتای: «فریوم مه‌ده» ی ههیه. دواى ئەو راست‌کردنه‌وه‌یه واتای دێرە که به‌و جۆره نووسراوه: ئازیزه‌که‌م! فریوم مه‌ده، باش ده‌زانى ته‌واوی له‌شم له دووری توۆ سووتاه، ئەوه ماوه‌یه که له ژانی دووری و بی‌توویدا ده‌نالینم، نه‌کا بۆ شیفا هاتوی؟

که‌وه‌به‌ی ته‌لعه‌تی شاهانه‌یی توۆم بوره‌انه

که له سهه مودده‌عی، سولتانی موینه‌ جه‌ده‌لم

(هه مان: ۲۹۹)

له دیوانی نالیدا ئەو دێرە به‌و جۆره لیکدراوه‌ته‌وه: به‌لگه‌ی زالی من به سهه قسه‌ی ناحه‌زدا، ئەو شان و شکۆیه‌یه که توۆ هه‌ته و له نیسیی منی هوما‌ناسا و وه‌ک بازی سپییه‌وه، ده‌ستگیرت بووه. لیکدانه‌وه‌ی باڵی دووه‌م هه‌له‌یه، چونکه له‌م با‌له‌دا باسیک له سهه بازی سپی و نیسیی هوما نییه. دواى تاوتوویی باڵی یه‌که‌م و دووه‌م، واتای دێرە که به‌و جۆره نووسراوه: شان و شکۆ

و گەورەیی و جوانیی ڕوخساری تۆ بەلگەیی ئاشکرایە بۆ بەرپەرچ دانەو و زال بوون بەسەر ئەو ناحەزانەیی بە درۆ خۆیان هەڵدەکیشن.

عاجیزی شوکری تەمامی نیعەمم سەر تا پا

کە نە ڕیش بەلم و نە کۆسە و نە کەل و گۆج و شەلم

(هەمان: ۳۰۲)

لەم دێرەدا، لە لێکدانەوێی بآلی دووھەم وشەیی «کەل» بە واتای «دەدان کەوتوو» ھاتوو کە بەپێی ھاورپۆزەیی نیوان وشە سەرەکییەکانی دێرە کە دەرە کەوتت، خواستنی وشەیی «کەل» بەو واتایە، ھەڵەیه. لە وشەدانی فارسیدا «کەل» واتای کەچەل و تاسی ھەیه؛ کەوا یە دەبیت لە لێکدانەوێی دێرە کە بە واتای کەچەل شیی کرێتەو؛ بۆ نمونە، لە ئەدەبی فارسیدا لە بابەت «کەل» ھاتوو: کل اگر طبیب بودی، سر خود دوا نمودی، واتە کەچەل گەر دوکتۆر بوایە، سەری خۆی دەرمان دەکرد و لە کەچەلی ڕزگار دەبوو (معین، ۱۳۸۸: مدخل «کل»).

دیدی نیکەھبانی یار، تیبی سوروشکم ھەزار

نالەیی دل ئەیی سەوار، ئاھە عەلەمداری من

(هەمان: ۳۴۴)

لە دیوانی نالیدا لە لێکدانەوێی ئەو دێرەدا نووسراوە واتای دەستەوشەیی «نەیی سوار» مان بۆ راست نەکرایەو. «نەیی سوار» بە بنج وشەییە کی فارسییە و بە واتای مندالیکە دار یان قامیش دەخاتە نیو لاقی و وایر دەکاتەو سواریی ئەسب بوو، ھاتوو. بەپێی شیی کردنەوێی واتای ئەو دەستەوشەییە، واتای سەرەکیی دێرە کە بەو جۆرە لێک درایەو: چاوە کانم پاسەوانی دلبەرە و بەردەوام لە ژێر چاوەدێری دایە، نەکا ئازاریکی پی بگات، سوپای فرمیسکە کانیشم دینە خوار و نالە و ھاواری دلێشم وەک مندالیکە داری خستۆتە ناو لاقی و وایر دەکاتەو سوارە، بەلام پیادییە و لەبەر خۆشەویستم ڕمبازین دەکات، ئالاهەلگەرە کی ئەو سوپایەش ئاھە بەرزە کەمە.

نەرگس نیکەھ و ساق سەمەن، کورتە بەنە فشنەن

موو سونبول و ڕوومەت گۆل و ھەم لالە کولان

(هەمان: ۳۵۱)

له دیوانی نالیدا له لیکدانهوهی بالی یه کم، وشه ی «ساق» به واتای «بالا» لیکدراوتهوه که خواستنی لهم دپردها بهو واتایه ههلهیه. «ساق» له وشهدانی فارسیدا به واتای «پوز» ی هاتووه و له گهڵ ناوه‌لناوی «سه‌مه‌ن» واتای پوزسپی ههیه. سه‌مه‌ن جوړیک گه‌له، رهنگی سپی ده‌نوینیت.

ئه‌سپی نه‌فه‌ست دیت و ده‌چی، گهرمه‌عه‌نانی

ئه‌ی مه‌ستی ریا‌زه‌ت هه‌له! هوشیاری جله‌ویه

(هه‌مان: ۴۰۳)

لهم دپردها، له بالی دووه‌م وشه ی «هه‌له» واتای دپره‌که‌ی نارپیک کردووه و نادروسته. ئه‌و وشه‌یه ده‌بی «هه‌له» بیت که له کاتی وشیارکردنه‌وه‌دا به کار دیت و واتای «ئه‌های؛ به‌تایه‌ت؛ که‌وابوو» ی هه‌یه. دوا ی ئه‌و راست کردنه‌وه‌یه ده‌کریت بهو جوړه لیکدانه‌وه‌ی واتایی دپره‌که‌ بکه‌ین: نالی خیتاب به نه‌فسی سه‌رکیشی ده‌لیت: ئه‌های نه‌فس! بۆ تا ئه‌و راده‌یه خۆت لی‌گۆراوه و له‌خۆبایی بووی، که‌میک نازار و ناخۆشیت دیوه، وه‌ده‌زانی خودا ناستری. که‌وابوو ئاگات له خۆت بیت و پاشه‌رۆژت، واته رۆژی قیامه‌تیشیت له‌بیر نه‌چیتته‌وه. نالی دیه‌ه‌ویت نه‌فسی خۆی پپاریزیت و نه‌هینیت سه‌ر‌بزیوی بکات.

که دیتم شه‌کلی سه‌د ره‌نگی، گوتم: بابایی عه‌ییاره

که بیستم له‌فزی بی‌ده‌نگی، گوتم: شه‌پیووری شاپووره

(هه‌مان، ۴۱۹)

لهم دپردها، وشه ی «شه‌کلی» به هه‌له‌ نووسراوه و دروست ئه‌وه‌یه ئه‌م وشه‌یه بکریتته: «شه‌کلی».

به زاهیر گهر مه‌گه‌سداره، به باتین سه‌د چه‌مه‌نزاره

به سووره‌ت یه‌ک به یه‌ک خاره، به مه‌عنا سه‌د گولوستانه

(هه‌مان: ۵۰۰)

لهم دپردها، وشه ی «گولوستانه» هه‌له‌ی رپینوسی هه‌یه و له‌گه‌ل سه‌روای شیعره‌که‌ خۆیندنه‌وه‌ی نییه و هو‌ی تیکدانی سه‌روای گشتی بووه، که‌وايه دروست وایه بۆ رپیک‌بوونی سه‌روای گشتی ئه‌و وشه‌یه بکریتته: «گولستانه» و به‌و شیوه‌یه له‌گه‌ل سه‌روای سه‌ره‌کیی شیعره‌که‌ گونج‌وای ده‌بیت و کیشی شیعره‌که‌ تیک‌ناچیت. «گولستانه» به‌پپی بیژه‌ی دروستی خۆی که وشه‌یه‌کی فارسییه، نووسراوته‌وه.

لاله که مه‌جمه‌ریکه به با خوش و گەش ده‌بی

ناوی که پر خەلۆوزه به شه‌بنم گەشایه‌وه

(هه‌مان، ۵۵۴)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «شه‌بنم» هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه و دروست ئه‌وه‌یه ئه‌م وشه‌یه بکریته:
«شه‌بنم».

برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌بقل و مه‌سلوول و مووکاره

که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مز و ئیشاره‌ی ناوی مه‌ودایه

(هه‌مان: ۵۶۲)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «وسمه» هه‌له‌ی رینووسی هه‌یه و دروسته‌که‌ی «وه‌سمه» یه. وه‌سمه:
جوړنک گیایه ویشکی ده‌که‌ن و ده‌یکوتن، له کۆندا ئا‌فره‌تان بو‌ ره‌ش‌کردنی مووی سه‌ر و پرچ
سوودیان له‌وه‌رگرتوه (انصاف‌پور، ۱۳۷۷: ۱۲۵۱).

فه‌رمووی به‌ مژه‌ی مه‌ستی، ئازانه و ته‌ر‌ده‌ستی

ساده‌ی له‌ دل‌ی سستی، تیرئ، به‌ ته‌مه‌نایه

(هه‌مان، ۵۶۶)

له‌م دێرهدا، وشه‌ی «مژه‌ی» بو‌یه کده‌ست بوونی رینووسی شیعره‌که به‌ رینووسی کوردی
نووسرایه‌وه: «مژه‌ی».

من وه‌کوو په‌عدم و تو‌ وه‌ک گول و سه‌بزه‌ی دیمه‌نی

من ده‌گرییم و ده‌نالینم و تو‌ پیده‌که‌نی

(هه‌مان: ۶۷۵)

له‌م دێرهدا، له‌ خویندنه‌وه‌ی بال‌ی یه‌که‌م ده‌رکه‌وت وشه‌ی «دیمه‌نی» که‌ واتای رو‌خساری هه‌یه،
هه‌له‌یه و واتای سه‌ره‌کیی دێره‌که‌ش به‌و جو‌ره‌ تینک‌ده‌دات. به‌پێی لینگدانه‌وه‌ی دێره‌که‌ ده‌رکه‌وت
ئه‌و وشه‌یه «ده‌مه‌ن» ه و به‌و جو‌ره‌ له‌ گه‌ل وشه‌کانی «سه‌بزه و گول» هاو‌پێژیه‌ی هه‌یه. وشه‌ی
«ده‌مه‌ن» له‌ وشه‌دانی فارسیدا به‌ واتای ده‌شت و داوینی کینو هاتوه (انصاف‌پور، ۱۳۷۷: ۴۴۸).

واتای دێره که دواى ئەو راست کردنەوهیە بەو جۆرە نووسراوە: من وەک هەور دەگرمینم و تۆ وەک گۆل و سەوزەى دەشت و داوینى کىوى که بە بارانى چاوەکانم دەبووژییەوه و شین دەبیەوه. فرمیسکم بارانە و بەسەر تۆدا دەباریت و لە ئەجامدا تۆش که وەک خونچەى نەکراوەى، دەکرییەوه و کرانەوت وەک پیکەنینە، ڕەنگە بە خەمناکی من پیکەنى.

«نالی!» زویانەکەى تەر و پاراوی سەوسەنت

هەیرانى چاوی نیرگسە، وەک لالە، نادوی

(هەمان: ۷۰۶)

لەم دێرەدا، لە بالی یەكەم وشەى «سەوسەنت» هەلەى رینوسى هەیه و لە وشەدانى فارسیدا ئەو وشەیه «سووسەن»— و دەبێ بەو جۆرە بنوسریت: «سووسەنت». سووسەن جۆریك گۆلە گەلای باریك و درێژی هەیه و گۆلى ڕەنگاوڕەنگى جوان دەرەكات.

لە زۆرەى دیوانى شاعیرانى کلاسیکدا بەهۆى ئەوهى لە کۆندا شیوازی چاپ و بلاوکردنەوهى دیوانى شاعیران بەو شیوازهى ئیستا نەبووه؛ ئاساییه شیعری شاعیرێك بە هەلە لە دیوانى شاعیرێكى تردا تۆمار کرایت. لێرەدا ئەركى ساخکەرەویه بە وردبینى و بەپێى زانستى شیوازاناسى، شیعری شاعیرانى کلاسیك لەم جۆرە هەلەنە پياریزیت. دیوانى نالی لەم جۆرە هەلەنەش بێ بەش نەبووه؛ بۆیه دواى خویندەوهى دیوانى نالی دەرکەوت دوو چوارینەى فارسى لە دیوانى نالیدا تۆمار کراوه که هۆنراوهى نالی نین و بەپێى توێژینەوهیه کى کورت ئەو ڕاستییه دەرەکهویت. چوارینەکان بریتین لە:

یک نیم‌رخت: (أَلَسْتُ مِنْكُمْ بِبَعِيد)

وان نیم دیگر: (إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيد)

بر گردِ رخت نوشته: (يُحْيِي وَ يُمِيت)

(مَنْ مَاتَ مِنَ الْعَشَقِ، فَقَدْ مَاتَ شَهِيد)

(هەمان: ۷۲۲)

ئەو چوارینەیه شیعری «ابوسعید ابوالخیر» -سۆفیی ناسراوی ئەدهبی فارسى-یە و تا ئیستا بە هەلە بە شیعری نالی ناسراوه و لە دیوانى نالیدا تۆمار کراوه.

آن زلف مشکبار بدان روی چون نگار

گر کوته است، کوتهی از وی عجب مدار

شب در بهار میل کند سوی کوتهی

آن زلف چون شب آمد و آن روی چون بهار

(هه‌مان: ۲۲۹)

ئەو چوارینه‌یه‌ش شیعری «امیر معزی» شاعیری ناسراوی ئەدهبی فارسییه که له کۆتایی سەده‌ی پینجەم و سەرەتای سەده‌ی شەشەمی کۆچیدا ژیاوه و بە هه‌له‌ له به‌شی فارسی دیوانی نالیدا به شیعری نالی ناسیندراوه.

۴- ئەنجام

لەم توێژینه‌وه‌یه‌دا بەو ئەنجامه گە‌یشتین، هۆکاری سەر‌هه‌ڵدان و بوونی به‌شیک له هه‌له‌ی دیوانی نالی و شاعیرانی کلاسیک به‌گشتی بریتین له:

- به‌هۆی دره‌نگ سەر‌هه‌ڵدانی ناوه‌نده‌کانی چاپ له کوردستان، له سەر‌هه‌ڵدانی دیوانی شاعیرانی کلاسیک هه‌ر به‌شێوه‌ی دەست‌نووس ب‌لاو دهبوونه‌وه و به‌شیک له‌م هه‌له‌ له‌ بۆ نووسبیری ئەو دیوانانه ده‌گه‌رێته‌وه. خراب خوێندنه‌وه‌ی ساخ‌که‌ره‌وانیش ده‌کرێت وه‌ک هۆ‌کاریکی دیکه‌ی گۆر‌ان‌کاری و بوونی هه‌له‌ی شیعری له‌ دیوانی نالی ئاماژه‌ی پێ‌ب‌کرێت.

- نزیکی شێوه‌ی رێ‌نووسی به‌شیک له‌ پیت‌ه‌کان وه‌ک: ک، گ، و... هتد، له‌ شیعره‌کاندا.
- هاوشێوه‌ی ئەو پیت‌انه‌ی جیا‌وازیان ته‌نیا له‌ نوخته‌ دایه‌ وه‌ک: «ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، ز، ژ، س، ش» له‌ سەر‌هه‌ڵدانی ناوه‌ندی وشه‌کاندا له‌ شیعره‌کاندا.

- زۆربه‌ی نوسخه‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی به‌ شێوه‌خه‌تی کۆنی کوردی نووسراون، که‌وايه ئەو باب‌ه‌ته‌ش ر‌ه‌نگه‌ هۆی سەر‌هه‌ڵدانی به‌شیک له‌ هه‌له‌کانی شیعری شاعیرانی کلاسیک و به‌تایبه‌ت دیوانی نالی بوویت.

- پاک‌بوونه‌وه‌ی وشه‌ و پیت‌ه‌کان له‌ نوسخه‌کاندا.

- نوسخه‌ کۆنه‌کان، به‌ خه‌تتی نه‌سته‌علیق نووسراون و ر‌ه‌نگه‌ هه‌له‌ی خوێندنه‌وه‌ی، به‌تایبه‌ت له‌به‌شی لیک‌دراوه‌کانی خه‌تتی نه‌سته‌علیق، هۆی سەر‌هه‌ڵدانی به‌شیک له‌ هه‌له‌ی دیوانه‌کان بێت.
له‌ پرۆسه‌ی ساخ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردی ناوه‌ندیدا، گرینگترین پێوه‌ر بۆ هه‌لبژاردن و له‌ سەر‌تر بوونی وشه‌ یان ده‌سته‌وشه‌یه‌ک به‌سه‌ر وشه‌ یان ده‌سته‌وشه‌یه‌کی دیکه‌،

پێوه‌ری ر‌ه‌وانیژی و پێوه‌ری زمانیه‌. ساخ‌کردنه‌وی شیعرى شاعیرانى کلاسیک، به‌تایه‌ت له‌م دێرانه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌ کى پاک بوونه‌ته‌وه‌، ساخ‌کردنه‌وه‌ به‌پێی ئه‌و پێوه‌رانه‌ شیوازیکی زانستی و په‌سه‌ند کراوه‌.

سه‌رچاوه‌کان

ئه‌لف. کوردی

حه‌داد، عه‌بدوڵلا (۲۰۰۰). *نالی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستاندا*. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولنێر: ئاراس. خه‌زنه‌دار، مارف (۱۹۷۷). *فه‌ره‌نگی نالی*، به‌غدا: ده‌زگای ر‌ۆشنیبری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردی. سه‌ججادی، عه‌لئه‌دین (۱۹۷۳). *دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم*، به‌غدا: کۆری زانیاری کورد. عومه‌ر خۆشناو، هێمن (۲۰۱۷) *نالی له‌ به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانیدا*، چاپی یه‌که‌م، زانکۆی سو‌ران.

فه‌ره‌ج، ئیسماعیل (۲۰۱۵). *مشتیکی له‌ خه‌رمانی بییری نالی*، چاپی یه‌که‌م، زنجیره‌ کتیبی گۆفاری کۆچ.

قاره‌مانی، جده‌غه‌ر و محهمه‌د ئیسماعیل‌نه‌ژاد (۱۴۰۰). *دیوانی هه‌ریق ساخ‌کردنه‌وه‌ و پێدا‌چوونه‌وه‌ی نوێ*، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: زانکۆی کوردستان.

_____ (۱۳۹۸). «*لیکدانه‌وه‌ی ناستی زمانیی شیعرى وه‌فایی*»، *پژوهشنامه‌ ادبیات کردی*، س ۵، ژ. ۸، ل. ۲۳۳-۲۵۹.

_____ (۱۴۰۰). «*خوێندنه‌وه‌یه‌کی نوێی دیوانی هه‌ریق*»، *پژوهشنامه‌ ادبیات کردی*، س ۷، ژ. ۲، پیاپی ۱۲، ل. ۲۳۲-۲۵۱.

محهمه‌د، مه‌سه‌وود (۱۹۷۷). *ده‌سته‌و دامانی نالی*، چاپی ستۆکهۆلم.

مه‌لاکه‌ریم، محهمه‌د (۱۴۰۰) *نالی له‌ کلا‌ورپۆژنه‌ی شیعره‌کانیه‌وه‌*، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: کوردستان.

ناری، مه‌لا کاکه‌ حه‌مه‌ی بیلوو (۱۳۸۳). *دیوانی ناری*، کۆ‌کردنه‌وه‌ و راست‌کردنه‌وه‌: کاکه‌ی فه‌لاح، چاپی یه‌که‌م، سنه‌: کوردستان.

نالی، ئه‌حمه‌د شاره‌یسی میکاییلی، مه‌لاخدر (۱۳۷۸). *دیوانی نالی*، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس و فاتیح عه‌بدوڵکه‌ریم، چاپی پینجه‌م، سنه‌: کوردستان.

_____ (۱۳۶۴). *دیوانی نالی*. لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس و فاتیح عه‌بدوڵکه‌ریم. چاپی دووه‌م، ورمی: سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی.

ب. فارسی

- انصاف‌پور، غلامرضا (۱۳۷۷). فرهنگ فارسی، چاپ سوم، تهران: زوار.
- جهان‌بخش، جويا (۱۳۷۸). راهنمای تصحیح متون، چاپ اول، تهران: میراث مکتوب.
- _____ (۱۳۸۱). «تصحیح متون کهن: مفهوم، عناصر، روش‌ها»، پژوهش و حوزه، ش. ۱۱، صص. ۱۱۶ - ۱۲۶.
- خاقانی شروانی، افضل‌الدین بدیل (۱۳۷۴). دیوان خاقانی، تصحیح ضیاء‌الدین سجادی، تهران: عمادی حائری، محمد (۱۳۸۷). «تصحیح متون با تاکید بر تصحیح متون فارسی»، گزارش میراث، دوره‌ی دوم، سال ۳، ش. ۲۵ و ۲۶، صص. ۴ - ۱۲.
- منجد، صلاح‌الدین (۱۳۷۸)، «روش تصحیح نسخه‌های خطی»، ترجمه حسین خدیوچم، آینه‌ی میراث، زمستان و بهار، ص ۱، ش. ۳ و ۴، صص. ۱۰۳-۱۱۱.
- معین، محمد (۱۳۸۸). فرهنگ فارسی ج سوم، چاپ ۲۶، تهران: امیرکبیر.
- هروی، نجیب مایل (۱۳۸۰). تاریخ نسخه‌برداری و تصحیح انتقادی نسخه‌های خطی، تهران: کتابخانه مجلس.